

ສາລະບານ	
ມະຕິຕົກລົງ.....	4
ລັດຖະດຳລັດ	5
ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ	6
ຫມວດທີ 1 ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ.....	6
ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍ	6
ມາດຕາ 2. ວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ.....	6
ມາດຕາ 3. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ	6
ມາດຕາ 4. ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ	6
ຫມວດທີ 2 ການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລື ການຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ	7
ມາດຕາ 5. ເງື່ອນໄຂການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືການຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ	7
ມາດຕາ 6. ສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງຂອງເຈົ້າໜີ້.....	7
ມາດຕາ 7. ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຂອງວິສາຫະກິດ	7
ມາດຕາ 8. ການຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຄຳຮ້ອງຂໍ	8
ມາດຕາ 9. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ.....	8
ມາດຕາ 10. ກຳນົດເວລາພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຄຳຮ້ອງຂໍ	8
ຫມວດທີ 3 ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຟ້ອງຫລື ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ.....	8
ມາດຕາ 11. ການຍົກເລີກ ຫລືການຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຮ້ອງຂໍ ເພື່ອພິຈາລະນາ.....	8
ມາດຕາ 12. ການໄກ່ເກ້ຍລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ ແລະວິສາຫະກິດລູກໜີ້.....	9
ມາດຕາ 13. ຜົນຂອງການໄກ່ເກ້ຍ	9
ມາດຕາ 14. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສານ	9
ມາດຕາ 15. ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ	9
ມາດຕາ 16. ການຄວບຄຸມຊັບສິນ	10
ມາດຕາ 17. ຊັບສິນທີ່ຖືກຄວບຄຸມເພື່ອໃຊ້ໜີ້.....	10
ມາດຕາ 18. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ	10
ມາດຕາ 19. ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້.....	11
ມາດຕາ 20. ການຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້	11
ມາດຕາ 21. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້.....	11
ມາດຕາ 22. ການໂຈະກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້	11
ມາດຕາ 23. ພັນທະຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ຕໍ່ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້	11
ມາດຕາ 24. ຮູບການຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້	12
ມາດຕາ 25. ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້	12
ຫມວດທີ 4 ການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່	12

ມາດຕາ 26. ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງ ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດ.....	12
ມາດຕາ 27. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜີ້.....	12
ມາດຕາ 28. ການໂອນຊັບສິນ	12
ມາດຕາ 29. ການປ່ຽນແປງກົດລະບຽບຂອງວິສາຫະກິດ	12
ມາດຕາ 30. ການເພີ່ມທຶນ	13
ມາດຕາ 31. ກຳນົດເວລາພື້ນຟູ.....	13
ມາດຕາ 32. ຄຳຕັດສິນຂອງສານ	13
ຫມວດທີ 5 ການຂາຍກິດຈະການ	13
ມາດຕາ 33. ການຂາຍກິດຈະການ	13
ມາດຕາ 34. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຊື້.....	13
ຫມວດທີ 6 ການລົ້ມລະລາຍ ແລະ ການຊຳລະສະສາງ.....	14
ມາດຕາ 35. ການຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ.....	14
ມາດຕາ 36. ຄຳຕັດສິນຂອງສານ	14
ມາດຕາ 37. ການອຸທອນຄຳຕັດສິນຂອງສານ.....	14
ມາດຕາ 38. ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຊຳລະສະສາງ.....	15
ມາດຕາ 39. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຊຳລະສະສາງ.....	15
ມາດຕາ 40. ການລົບລ້າງສັນຍາ ຫລືເອກະສານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ	15
ມາດຕາ 41. ການຮັບໂຮມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.....	16
ມາດຕາ 42. ພັນທະຂອງລູກໜີ້	16
ມາດຕາ 43. ປະກາດການລົ້ມລະລາຍ.....	16
ມາດຕາ 44. ການແບ່ງປັນຊັບສິນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້.....	16
ມາດຕາ 45. ການແບ່ງປັນຊັບສິນທີ່ເຫລືອ	17
ມາດຕາ 46. ການກວດກາການຊຳລະສະສາງ	17
ຫມວດທີ 7 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ	17
ມາດຕາ 47. ການກະທຳຜິດກ່ອນການຄວບຄຸມຊັບສິນ.....	17
ມາດຕາ 48. ການກະທຳຜິດໃນໄລຍະຄວບຄຸມຊັບສິນ	17
ມາດຕາ 49. ການຫ້າມດຳລົງຕຳແໜ່ງ	18
ມາດຕາ 50. ມາດຕະການຕໍ່ຄະນະຄວບຄຸມ ແລະຄະນະຊຳລະສະສາງ.....	18
ມາດຕາ 51. ຜູ້ແອບອ້າງເປັນເຈົ້າໜີ້.....	18
ຫມວດທີ 8 ການປິດການຊຳລະສະສາງ ແລະ ການພົ້ນຈາກການເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍ	18
ມາດຕາ 52. ການປິດການຊຳລະສະສາງ	18
ມາດຕາ 53. ການຂໍໃຫ້ເປີດການຊຳລະສະສາງຄືນໃໝ່	18
ມາດຕາ 54. ການພົ້ນຈາກການເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍ.....	19
ຫມວດທີ 9 ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ	19

ມາດຕາ 55. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	19
ມາດຕາ 56. ຜົນສັກສິດ	19

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 010/ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ

ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 2 ຂໍ້ທີ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ພິຈາລະນາ, ອະພິປາຍຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ; ກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 5 ສະໄໝສາມັນ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນບ່າຍວັນສຸກ, ວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994.

ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດໂດຍຄະແນນສູງຢ່າງເປັນເອກະສັນ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໜານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 52/ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວຫມວດ ທີ່ V ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1:

- ອີງຕາມມະຕິກົດລະບຽບຂອງກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 5 ສະໄຫມສາມັນຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ສະບັບເລກທີ 010 ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ອອກລັດຖະດຳລັດ :

ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 5 ພະຈິກ 1994.

ປະທານປະເທດ

ເຊັນ ແລະ ປະທັບຕາ

ຫນູຮັກ ພູມສະຫວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 06 / 94

14 / 10 / 1994

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ

ຫມວດທີ 1 ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ແມ່ນແນໃສ່ແກ້ໄຂວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຂອງເຈົ້າໜີ້, ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້, ການ ໃຫ້ກູ້ຢືມສິນເຊື່ອ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ.

ມາດຕາ 2. ວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ

ວິສາຫະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ແມ່ນວິສາຫະກິດທີ່ພວມປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫລື ຖືກຫລຸບທຶນໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ບັນດາວິທີການດ້ານການເງິນອັນຈຳເປັນແລ້ວ ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ສາມາດຊຳລະໜີ້ສິນໄດ້ຕາມກຳນົດເວລາ.

ມາດຕາ 3. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ນຳໃຊ້ສຳລັບທຸກວິສາຫະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຊຶ່ງມີທີ່ຕັ້ງຫລື ປະກອບທຸລະກິດ ຢູ່ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ບໍ່ວ່າຈະເຄື່ອນໄຫວດ້ວຍຕົນເອງ ຫລື ດ້ວຍຕົວ ແທນ ກໍຕາມ.

ມາດຕາ 4. ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ເມື່ອວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຫາກຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືວິສາຫະກິດ ເອງມີສິດ ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ.

ຫມວດທີ 2 ການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລື ການຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ມາດຕາ 5. ເງື່ອນໄຂການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືການຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ການຮ້ອງຟ້ອງ ຫລື ການຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນ ການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ຈະປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອວິສາຫະກິດນັ້ນ ຫາກມີຫນີ້ສິນຈົນເກີນຄວາມສາມາດຊຳລະໄດ້ ຫລືເຈົ້າຫນີ້ຫາກໄດ້ສິ່ງໃບທວງຫນີ້ ໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກຫນີ້ແລ້ວຢ່າງຫນ້ອຍສາມຄັ້ງ ຊຶ່ງແຕ່ລະຄັ້ງຫ່າງກັນບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ 20 ວັນ ແລະ ວິສາຫະກິດລູກຫນີ້ກໍໄດ້ເຊັນຮັບເອົາແລ້ວ ແຕ່ຫາກບໍ່ໄດ້ຊຳລະຫນີ້ສິນ.

ໃນກໍລະນີວິສາຫະກິດ ຫາກເຫັນວ່າຕົນເອງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຊຶ່ງຄາດຄະເນວ່າຈະບໍ່ສາມາດ ຊຳລະຫນີ້ສິນໄດ້ ກໍສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 6. ສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງຂອງເຈົ້າຫນີ້

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງຂອງເຈົ້າຫນີ້ຕໍ່ສານ ປະກອບດ້ວຍ :

1. ໃບຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໃຫ້ບອກຊື່,ນາມສະກຸນ ແລະທີ່ຢູ່ຂອງເຈົ້າຂອງຄຳຮ້ອງ, ຊື່ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງໃຫ້ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ;

2. ໃບທວງຫນີ້ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນຫນີ້ສິນທີ່ວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຊຳລະໄດ້ຕາມກຳນົດ.

ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ຕ້ອງຈ່າຍເງິນຄ່າທຳ ນຽມສານຕາມກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມສານ.

ມາດຕາ 7. ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຂອງວິສາຫະກິດ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຂອງວິສາຫະກິດຕໍ່ສານ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ໃບຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໃຫ້ບອກຊື່ແລະທີ່ຕັ້ງຂອງວິສາຫະກິດ, ຊື່ ແລະນາມສະກຸນຂອງ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ຫລືຜູ້ຕາງຫນ້າຂອງວິສາຫະກິດ;

2. ເອກະສານຢັ້ງຢືນ ການນຳໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຂອງວິສາຫະກິດໃນໄລຍະຜ່ານມາ;

3. ບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງວິສາຫະກິດ ກ່ຽວກັບການຕົກລົງເຫັນດີ ໃຫ້ຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ. ສຳລັບວິສາຫະກິດບຸກຄົນ ແລະບໍລິສັດຈຳກັດ ຜູ້ດຽວ ບໍ່ຈຳເປັນມີບົດບັນທຶກດັ່ງກ່າວ;

4. ບັນຊີລາຍຊື່ເຈົ້າຫນີ້ ພ້ອມດ້ວຍຈຳນວນຫນີ້, ໃບສະຫລຸບຊັບສິມບັດ ແລະບົດສະຫລຸບການເຄື່ອນໄຫວ ປະຈຳປີຂອງວິສາຫະກິດສອງປີສຸດທ້າຍ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຫາກເຄື່ອນໄຫວຍັງບໍ່ທັນຮອດ ສອງປີ ກໍໃຫ້ມີໃບສະຫລຸບຊັບສິມບັດ ແລະບົດສະຫລຸບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫມົດໄລຍະການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງວິສາຫະກິດ.

ຜູ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດຕົນ ຕ້ອງຈ່າຍເງິນຄ່າທຳ ນຽມສານຕາມກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມສານ.

ມາດຕາ 8. ການຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຄຳຮ້ອງຂໍ

ສານຈະຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ໃຫ້ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ກໍຕໍ່ ເມື່ອ ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນຫາກເປັນເຈົ້າໜ້າ ຫລື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດຈາກເຈົ້າໜ້າຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກ ສອນ ແລະ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້. ສຳລັບຄຳຮ້ອງຂໍຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 7 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບ ນີ້.

ມາດຕາ 9. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ

ໃນກໍລະນີຄຳຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ສານ ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດຫາກບໍ່ ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ແລະ ມີຈຸດປະສົງແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຖືກຟ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເສັງຫາຍ ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນ ຈະຖືກດຳ ເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 10. ກຳນົດເວລາພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຄຳຮ້ອງຂໍ

ພາຍໃນກຳນົດ 7 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຟ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ ສານຕ້ອງແຈ້ງກ່ຽວກັບ ການຕົກລົງຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງຊາບ. ຖ້າວ່າສານຫາກຕົກລົງຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະ ນາ, ສານກໍຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງຊາບ ພ້ອມທັງສົ່ງສຳເນົາຄຳ ຮ້ອງຟ້ອງຄັດ ຕິດໄປພ້ອມ.

ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບແຈ້ງການຂອງສານ ເປັນຕົ້ນໄປວິສາຫະກິດ ທີ່ ຖືກຟ້ອງນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງບົດສະຫລຸບລາຍງານ ຍັງຍືນຄວາມອາດສາມາດການຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ສານ.

ພາຍໃນກຳນົດ 35 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປສານຕ້ອງ ເປີດປະຊຸມເພື່ອພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນ.

ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ ພາຍໃນກຳນົດ 7 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຂໍເປັນຕົ້ນໄປ ສານຕ້ອງແຈ້ງເປັນ ລາຍ ລັກອັກສອນ ໃຫ້ບັນດາເຈົ້າໜ້າຊາບ ພ້ອມດ້ວຍການກຳນົດວັນ ເວລາ ທີ່ສານຈະເປີດປະຊຸມພິ ຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນ. ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງເປີດຂຶ້ນ ພາຍໃນກຳນົດ 35 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານ ໄດ້ຕົກລົງຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຫມວດທີ 3 ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຟ້ອງຫລື ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ

ມາດຕາ 11. ການຍົກເລີກ ຫລືການຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຮ້ອງຂໍ ເພື່ອພິຈາລະນາ

ໃນການພິຈາລະນາຄະດີລົ້ມລະລາຍ ຕາມການຮ້ອງຟ້ອງຂອງເຈົ້າໜ້າ ຫລື ຕາມການຮ້ອງຂໍ ຂອງ ວິສາຫະກິດເອງນັ້ນເມື່ອສານຫາກເຫັນວ່າ ບໍ່ມີຫລັກຖານຍັງຍືນພຽງພໍ ກໍໃຫ້ສານຕັດສິນ ຍົກເລີກ ຄຳຮ້ອງຟ້ອງຫລືຄຳຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ ຫລືຜູ້ຮ້ອງຂໍມີສິດອຸທອນໄດ້ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ ວັນໄດ້ຊາບຄຳຕັດສິນຂອງສານເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 12. ການໄກ່ເກ້ຍລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ ແລະວິສາຫະກິດລູກໜີ້

ວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ສານທຳການໄກ່ເກ້ຍ ຖ້າສານໄດ້ພິຈາລະນາເຫັນສົມຄວນກໍຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໄກ່ເກ້ຍ ເພື່ອທຳການໄກ່ເກ້ຍໃຫ້ມີການໂຍະຍານການຊຳລະໜີ້ສິນລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ລາຍໃຫຍ່ ກັບວິສາຫະກິດນັ້ນ.

ການໄກ່ເກ້ຍຕ້ອງໄດ້ຮັກສາເປັນຄວາມລັບ. ຜູ້ໄກ່ເກ້ຍມີໜ້າທີ່ໄກ່ເກ້ຍລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ ແລະ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເພື່ອເລື່ອນກຳນົດເວລາຊຳລະໜີ້ສິນຫລືຫລຸດຜ່ອນໜີ້ສິນລົງ ພ້ອມທັງຂໍໃຫ້ໂຈະການ ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ.

ມາດຕາ 13. ຜົນຂອງການໄກ່ເກ້ຍ

ຖ້າວ່າເຈົ້າໜີ້ ແລະວິສາຫະກິດລູກໜີ້ຫາກສາມາດຕົກລົງໄກ່ເກ້ຍກັນໄດ້ ແລະວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ກໍສາມາດປະຕິບັດຕາມບົດບັນທຶກຂອງການໄກ່ເກ້ຍໄດ້ນັ້ນ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ກໍຈະດຳເນີນກິດຈະ ການຂອງຕົນຕໍ່ໄປ ແລະການຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນກໍຈະຕົກໄປ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ສາມາດໄກ່ເກ້ຍກັນໄດ້ ຫລື ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມບົດບັນທຶກຂອງການໄກ່ເກ້ຍໄດ້ ສານກໍຈະຕົກລົງກຳນົດເວລາໃຫ້ຢຸດການຊຳລະໜີ້ສິນ,ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສານ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ມາດຕາ 14. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສານ

ໃນການພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ສານມີສິດແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ລວບລວມເອກະສານຫລັກຖານ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
2. ຕິດຕາມແລະກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;
3. ກຳນົດມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
4. ຄວບຄຸມກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້;
5. ຕົກລົງໂຈະ ຫລື ຍົກເລີກການພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
6. ປະກາດໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ລົ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 15. ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ປະກອບດ້ວຍ :

1. ພະນັກງານວິຊາການຂອງສານແຂວງຫລືກຳແພງນະຄອນຫນຶ່ງທ່ານ ເປັນຫົວໜ້າ;
2. ຕົວແທນເຈົ້າໜີ້;
3. ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
4. ຕົວແທນກຳມະບານ ແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ;

5. ຕົວແທນກຳມະກອນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
6. ພະນັກງານວິຊາການຂອງອົງການການເງິນ.

ມາດຕາ 16. ການຄວບຄຸມຊັບສິນ

ພາຍຫລັງທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ທີ່ຖືກຟ້ອງວິສາຫະກິດ ດັ່ງກ່າວຍັງໃຫ້ສືບຕໍ່ດຳເນີນກິດຈະການ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຕິດຕາມກວດກາຂອງສານ ແລະຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ, ຫ້າມຊຸກເຊື່ອງ ຫລືເຄື່ອນຍ້າຍຊັບສິນ, ຫ້າມຂາຍ ຫລືໂອນຊັບສິນໄປທາງອື່ນ. ບັນດາ ຜູ້ປະກອບທຶນຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຖອກຮຸ້ນທີ່ຄ້າງຖອກທັງຫມົດ ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງສານເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 17. ຊັບສິນທີ່ຖືກຄວບຄຸມເພື່ອໃຊ້ໜີ້

ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກຄວບຄຸມເພື່ອໃຊ້ໜີ້ລວມມີຊັບສິນທັງຫມົດ ທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງວິສາຫະກິດ ຫລື ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງວິສາຫະກິດ ຊຶ່ງລວມມີ:

1. ຊັບສິນຄົງທີ່ ແລະ ເຄື່ອນທີ່ຂອງວິສາຫະກິດ ລວມທັງຊັບສິນທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ໃຫ້ກູ້ຢືມ;
2. ເງິນສົດ ແລະ ຊັບສິນປະກອບທຶນ;
3. ໜີ້ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດ.

ສຳຫລັບວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ຫລືບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນທີ່ຖືກພິຈາລະນາຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍນັ້ນ ການຄວບຄຸມຊັບສິນເພື່ອໃຊ້ໜີ້ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນເຄື່ອງໃຊ້ສອຍສ່ວນຕົວ ແລະ ອຸປະກອນການຜະລິດທີ່ຈຳເປັນ ແກ່ການປະກອບອາຊີບຂອງລູກໜີ້ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າລວມທັງຫມົດບໍ່ເກີນສອງແສນກີບ.

ມາດຕາ 18. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດບັນຊີຈຳນວນຊັບສິນທັງຫມົດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
2. ກວດກາ ແລະຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ກໍ່ມີສິດສະເໜີ ໃຫ້ສານຕົກລົງນຳໃຊ້ ມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ແລະຮີບດ່ວນຊົ່ວຄາວ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຊັບສິນຂອງ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
3. ເຮັດບັນຊີລາຍຊື່ເຈົ້າໜີ້ ແລະຈຳນວນໜີ້ທີ່ຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ເຈົ້າໜີ້;
4. ປະກາດແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ໃຫ້ມວນຊົນຊາບ ພ້ອມທັງ ກຳນົດວັນ ເວລາ ໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ອ້າງສິດທວງໜີ້.

ຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ສານ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ. ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນໃນການເຄື່ອນໄຫວຄວບຄຸມຊັບສິນເປັນພາລະຂອງວິສາຫະກິດ ລູກໜີ້.

ມາດຕາ 19. ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີຢູ່ໃນບັນຊີລາຍຊື່ ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າເຈົ້າໜີ້;
2. ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
3. ຕົວແທນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງກຳມະບານແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ;
4. ຕົວແທນກຳມະກອນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 20. ການຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຮຽກໂຮມໂດຍຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫລື ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າໜີ້ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ 1/4 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ.

ຫມາຍນັດ ພ້ອມດ້ວຍລາຍການຂອງກອງປະຊຸມ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຢ່າງ ຊ້າສາມວັນ ກ່ອນວັນເປີດປະຊຸມ.

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຈະເປີດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີເຈົ້າໜີ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຫລາຍກ່ວາເຄິ່ງໜຶ່ງຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ.

ມາດຕາ 21. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ມີສິດແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາຜ່ານແຜນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ແລະການຈັດຕັ້ງດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ຄົ້ນຄ້ວາແລະນຳສະເໜີ ຄຳຄິດຄຳເຫັນຕໍ່ສານກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນຊັບສິນ ຂອງວິສາຫະກິດ ໃນກໍລະນີທີ່ແຜນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີ.

ມາດຕາ 22. ການໂຈະກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ຈະຖືກໂຈະໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຫາກບໍ່ກາຍເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນເຈົ້າໜີ້ທັງໝົດ ແລະບໍ່ໄດ້ຕາງໜ້າໃຫ້ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ;
2. ສຽງສ່ວນຫລາຍຂອງເຈົ້າໜີ້ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ຂອງເຈົ້າໜີ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ໄດ້ລົງມະຕິໃຫ້ໂຈະກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 23. ພັນທະຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ຕໍ່ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້, ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດມີໜ້າທີ່ອະທິບາຍ ແຜນການໄກ່ເກີ້ຍ ແລະວິທີການຕ່າງໆ ໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຄືນໃໝ່ຂອງວິສາຫະກິດ, ໃຫ້ຄຳກະຈ່າງແຈ້ງຕໍ່ບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້. ໃນກໍລະນີເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດຫາກບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ໂດຍມີເຫດຜົນນັ້ນ ກໍຕ້ອງມອບສິດ ໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມແທນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ

ກອງປະຊຸມແທນນັ້ນກໍມີສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຄືກັນກັບເຈົ້າຂອງຫລືຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນຫາກເສັງຊີວິດຜູ້ສືບທອດເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນເປັນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມແທນ.

ມາດຕາ 24. ຮູບການຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຈະຕົກລົງສະເໜີໃຫ້ສານພິຈາລະນາໜຶ່ງໃນສາມຮູບການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່;
2. ການຂາຍກິດຈະການ;
3. ການລົ້ມລະລາຍແລະການຊໍາລະສະສາງ.

ມາດຕາ 25. ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຈະມີຜົນສັກສິດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສູງ ຂອງເຈົ້າໜີ້ຊຶ່ງ ຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ.

ຫມວດທີ 4 ການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່

ມາດຕາ 26. ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງ ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດ

ເຈົ້າຂອງ ຫລືຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ຕາມທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງ.

ມາດຕາ 27. ສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜີ້

ເຈົ້າໜີ້ມີສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ ປະຕິບັດຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ຕິດຕາມການປະຕິບັດແຜນການຟື້ນຟູ ວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 28. ການໂອນຊັບສິນ

ຊັບສິນທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບການສືບຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ນັ້ນ ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມໂອນ ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສານ.

ມາດຕາ 29. ການປ່ຽນແປງກິດລະບຽບຂອງວິສາຫະກິດ

ກິດລະບຽບຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບຟື້ນຟູນັ້ນອາດຈະໄດ້ຮັບການ ປັບປຸງຄືນໃໝ່ເພື່ອ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບແຜນການຟື້ນຟູດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 30. ການເພີ່ມທຶນ

ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕາມແຜນການພື້ນຟູໄດ້ ວິສາຫະກິດອາດມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມທຶນ.

ການເພີ່ມທຶນອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

1. ການເພີ່ມມູນຄ່າຂອງຮຸ້ນ;
2. ການຫັນເອົາເຈົ້າໜີ້ມາເປັນຜູ້ປະກອບທຶນ;
3. ການເພີ່ມຈຳນວນຮຸ້ນ;
4. ການກູ້ຢືມ.

ມາດຕາ 31. ກຳນົດເວລາພື້ນຟູ

ກຳນົດເວລາພື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 2 ປີ ນັບແຕ່ມີທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງແຜນການພື້ນຟູເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນໄລຍະເວລາດຳເນີນການພື້ນຟູ ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຕາມແຜນການພື້ນຟູນັ້ນ.

ມາດຕາ 32. ຄຳຕັດສິນຂອງສານ

ຜ່ານໄລຍະການພື້ນຟູ ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຫາກສາມາດເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງຕົນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ສານຈະຕັດສິນໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການຕໍ່ໄປ, ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດ ຫາກບໍ່ສາມາດພື້ນຕົວໄດ້ ສານກໍຈະຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດນັ້ນລົ້ມລະລາຍ.

ໃນໄລຍະດຳເນີນການພື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ຢູ່ນັ້ນ ສານສາມາດຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍເວລາໃດກໍໄດ້ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າວິສາຫະກິດນັ້ນ ຈະບໍ່ສາມາດພື້ນຕົວໄດ້.

ຫມວດທີ 5 ການຂາຍກິດຈະການ

ມາດຕາ 33. ການຂາຍກິດຈະການ

ນັບແຕ່ມີທີ່ສານໄດ້ຕົກລົງ ໃຫ້ຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ບຸກຄົນຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ສາມາດສະເໜີຂໍຊື້ກິດຈະການຂອງວິສາຫະກິດທັງໝົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງກໍໄດ້.

ໃນກໍລະນີຂໍຊື້ກິດຈະການສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງນັ້ນ ສານຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງຊັບສິນທີ່ຈະຕົກລົງ ໃຫ້ຊື້ຂາຍໄດ້.

ມາດຕາ 34. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຊື້

ສານຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາເລືອກເຟັ້ນເອົາ ຜູ້ທີ່ສາມາດຊຳລະຄ່າຊື້ກິດຈະການ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ສານໄດ້ວາງໄວ້. ຜູ້ຊື້ກິດຈະການສາມາດຂາຍ ຫລື ໂອນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ ຊຳລະຄ່າຊື້ກິດຈະການນັ້ນໝົດແລ້ວ.

ຫມວດທີ 6 ການລົ້ມລະລາຍ ແລະ ການຊຳລະສະສາງ

ມາດຕາ 35. ການຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ

ສານຈະຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍໄດ້ ຖ້າຫາກເກີດມີກໍລະນີໃດກໍລະນີໜຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເຈົ້າຂອງ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດ ບໍ່ມີແຜນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່;
2. ເຈົ້າຂອງ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃວ້ໃນ ມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ບໍ່ຮັບເອົາແຜນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່;
4. ສິ້ນສຸດກຳນົດເວລາການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່ ແຕ່ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດ ກໍຍັງບໍ່ມີຜົນກຳໄລ ແລະເຈົ້າໜີ້ກໍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພິຈາລະນາການລົ້ມລະລາຍ;
5. ວິສາຫະກິດໄດ້ລ່ວງລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງຂອງສານຢ່າງຮ້າຍແຮງ ໃນໄລຍະດຳເນີນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດຄືນໃໝ່;
6. ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ໂຕນຫນີ ຫລືເສັງຊີວິດ ແລະ ຜູ້ສືບທອດໄດ້ປະຕິເສດການສືບທອດ ຫລື ວ່າບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດໃນໄລຍະເວລາທີ່ພວມພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 36. ຄຳຕັດສິນຂອງສານ

ຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນສຳຄັນທີ່ຈຳເປັນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ຊື່ຂອງສານ, ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜູ້ພິພາກສາ ທີ່ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງ ວິສາຫະກິດ;
2. ວັນທີ ແລະ ເລກທີ ຂອງຄຳຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາຫະກິດ;
3. ຊື່ ແລະເລກທະບຽນ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ;
4. ວັນທີ່ຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ;
5. ເຫດຜົນການຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ;
6. ແຜນການແບ່ງປັນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 37. ການອຸທອນຄຳຕັດສິນຂອງສານ

ເຈົ້າໜີ້, ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າມີສິດອຸທອນຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກ່ຽວກັບການ ລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ຮັບຊາບຄຳຕັດສິນນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 38. ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຊຳລະສະສາງ

ສານເປັນຜູ້ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງຄະນະຊຳລະສະສາງຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ :

1. ພະນັກງານປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານເປັນຫົວໜ້າ;
2. ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການ ການເງິນ;
3. ຜູ້ຕາງໜ້າທະນາຄານຂັ້ນແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ;
4. ຕົວແທນເຈົ້າໜີ້;
5. ຕົວແທນກຳມະບານ ແຂວງ ຫລືກຳແພງນະຄອນ;
6. ຕົວແທນກຳມະກອນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
7. ຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 39. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຊຳລະສະສາງ

ຄະນະຊຳລະສະສາງມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ກວດກາຊັບສິນ ແລະໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດ;
2. ຮັບເອົາການມອບຊັບສິນ,ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆຈາກຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນ;
3. ລົບລ້າງສັນຍາຂອງວິສາຫະກິດທີ່ເຮັດຂຶ້ນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
4. ຮັບໂຮມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ;
5. ປະມູນຂາຍຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ;
6. ແບ່ງປັນຊັບສິນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້;
7. ແບ່ງປັນສ່ວນທີ່ເຫລືອຈາກການໃຊ້ໜີ້ສິນແລ້ວນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ຫລື ໃຫ້ຜູ້ປະກອບທຶນຂອງວິສາຫະກິດ.

ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນໃນການເຄື່ອນໄຫວຊຳລະສະສາງນັ້ນ ເປັນພາລະຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 40. ການລົບລ້າງສັນຍາ ຫລືເອກະສານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ເພື່ອຮັບໂຮມເອົາຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ ມາໃຊ້ແທນໜີ້ສິນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ຄະນະຊຳລະສະສາງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ກວດກາ,ລົບລ້າງສັນຍາ ຫລືເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ເຮັດຂຶ້ນໂດຍ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ອນການຕົກລົງຂອງສານໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ເຊັ່ນ:

1. ການຂາຍຊັບສິນຫລຸດລາຄາ;
2. ການຄ້າປະກັນໜີ້ເກົ່າ;
3. ການເຊັນສັນຍາ ຫລືການໂອນຊັບສິນໃຫ້ພີ່ນ້ອງ,ຫມູ່ເພື່ອນ ຫລື ການເອົາຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 41. ການຮີບໂຮມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້

ຄະນະຊຳລະສະສາງ ຕ້ອງດຳເນີນການຮີບໂຮມຊັບສິນທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ດັ່ງນີ້:

1. ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດເຊັ່ນ: ທີ່ດິນ, ເຮືອນ, ສາງ, ໂຮງງານ, ພາຫະນະອຸປະກອນການຜະລິດ ແລະ ສິນຄ້າໃນສາງເປັນຕົ້ນ;
2. ໜີ້ທີ່ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດທັງໝົດ; ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮີບໂຮມຊັບສິນແລ້ວ ຄະນະຊຳລະສະສາງມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ປະມູນຂາຍຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 42. ພັນທະຂອງລູກໜີ້

ພາຍຫລັງທີ່ສານໄດ້ຕັດສິນ ໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ລົ້ມລະລາຍແລ້ວວິສາຫະກິດລູກໜີ້ມີພັນທະຮ່ວມມື ກັບຄະນະຊຳລະສະສາງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ລູກໜີ້ຈະອອກນອກເຂດອຳນາດສານ ຫລື ອອກນອກປະເທດ ໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອລູກໜີ້ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນແທ້, ມີການຄ້ຳປະກັນຢ່າງເໝາະສົມ ແລະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສານທີ່ໄດ້ຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ສານຫາກໄດ້ຮັບລາຍງານ ແລະເຫັນວ່າລູກໜີ້ ມີພິດຕິກຳຈະລົບຫນີອອກນອກເຂດອຳນາດຂອງສານ ຫລື ອອກນອກປະເທດ ສານມີສິດອອກຄຳສັ່ງກັກຕົວໄດ້.

ມາດຕາ 43. ປະກາດການລົ້ມລະລາຍ

ພາຍໃນກຳນົດ 10 ວັນ ນັບແຕ່ມີຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກ່ຽວກັບການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ ຜູ້ພິພາກສາຕ້ອງໄດ້ອອກປະກາດທາງສື່ສານມວນຊົນ ສາມມື້ຕິດຕໍ່ກັນ ກ່ຽວ ກັບການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຕ້ອງສົ່ງສຳເນົາຄຳຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາ ຫະກິດນັ້ນໄປໃຫ້:

1. ຫ້ອງການປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ;
2. ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ;
3. ອົງການ ການເງິນ ;
4. ອົງການກຳມະບານ;
5. ອົງການທີ່ຂຶ້ນນທະບຽນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ;
6. ອົງການທະນາຄານ;
7. ສະພາການຄ້າ ແລະອຸດສາຫະກຳ;
8. ອົງການຕຳຫລວດເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 44. ການແບ່ງປັນຊັບສິນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້

ເມື່ອຄະນະຊຳລະສະສາງ ຮີບໂຮມຊັບສິນ, ໜີ້ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ແລ້ວ ກໍຈະດຳເນີນ ການແບ່ງປັນຊັບສິນນັ້ນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ໂດຍປະຕິບັດຕາມລຳດັບບູລິມະສິດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຄ່າແຮງງານຂອງກຳມະກອນ;
2. ຫນີ້ສິນຕໍ່ລັດ;
3. ຫນີ້ສິນທີ່ມີການຄ້າປະກັນ;
4. ຫນີ້ສິນທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ.

ການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ທີ່ໄດ້ຮັບບູລິມະສິດກ່ອນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລ້ວເຫລືອເທົ່າໃດ ຈຶ່ງໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນລຳດັບຕໍ່ໄປ.

ສຳລັບຫນີ້ສິນທີ່ຢູ່ໃນລຳດັບດຽວກັນນັ້ນ ຖ້າຊັບສິນເພື່ອໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນຫາກບໍ່ພຽງພໍ ໃຫ້ໃຊ້ ແທນຕາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງມູນຄ່າແຕ່ລະຫນີ້ສິນ.

ມາດຕາ 45. ການແບ່ງປັນຊັບສິນທີ່ເຫລືອ

ພາຍຫລັງການແບ່ງປັນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດໃຫ້ເຈົ້າຫນີ້ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຖ້າວ່າຊັບສິນນັ້ນ ຫາກຍັງເຫລືອຢູ່ ກໍໃຫ້ແບ່ງປັນແກ່ຜູ້ປະກອບທຶນຕາມວິທີແບ່ງປັນຜົນກຳໄລ ຫລືແບ່ງປັນໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 46. ການກວດກາການຊຳລະສະສາງ

ນັບແຕ່ມີໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຄະນະຊຳລະສະສາງ ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິຕໍ່ສານ ທີ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຕົນນັ້ນ, ລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າຫນີ້ ແລະ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດຊາບ ນຳ.

ເຈົ້າຫນີ້ ແລະ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ມີສິດທ້ວງ ຫລືຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ ຖືກຕ້ອງ ຂອງຄະນະຊຳລະສະສາງ.

ຫມວດທີ 7 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ

ມາດຕາ 47. ການກະທຳຜິດກ່ອນການຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຖ້າຄະນະຄວບຄຸມຊັບສິນຫາກກວດກາເຫັນວ່າກ່ອນການຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດ ສິນການ ລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ຄະນະອຳນວຍການຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ເຊື່ອງອຳເອກະສານ ບັນຊີຂອງວິສາຫະກິດ, ເຊື່ອງອຳຊັບສິນ, ຍົກຍ້າຍ, ໂອນຊັບສິນ ຫລືເພີ່ມຫນີ້ສິນໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເຮັດສັນຍາຄ້າປະກັນໃຫ້ຫນີ້ສິນທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ, ລົບລ້າງຫລືຫລຸດຜ່ອນສິດທວງຫນີ້ຕ້ອງຮັບ ຂອງວິສາຫະກິດ ຄະນະອຳ ນວຍການຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດຫມາຍ.

ມາດຕາ 48. ການກະທຳຜິດໃນໄລຍະຄວບຄຸມຊັບສິນ

ເມື່ອສານໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກຫນີ້ແລ້ວ ຖ້າວ່າຄະນະຮັບ ຜິດຊອບ ວິສາຫະກິດນັ້ນຫາກຍັງຮັບສິນເຊື່ອໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຫນີ້ຊາບ ວ່າຕົນເອງໄດ້ຖືກຄວບ ຄຸມຊັບສິນ ຫລື ຖືກຟ້ອງໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ແລະຫາກຍັງດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ ໂດຍອອກຊື່ອື່ນ ຫລືເອົາຊື່ ຜູ້ອື່ນມາບັງຫນ້າ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດຫມາຍ.

ມາດຕາ 49. ການຫ້າມດຳລົງຕຳແໜ່ງ

ປະທານ, ສະມາຊິກຂອງສະພາບໍລິຫານ ຫລືຄະນະອຳນວຍການຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ ລົ້ມລະລາຍບໍ່ມີສິດດຳລົງຕຳແໜ່ງເປັນປະທານ, ເປັນສະມາຊິກຂອງສະພາບໍລິຫານ ຫລືຄະນະອຳນວຍ ການຂອງວິສາຫະກິດອື່ນອີກ ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນວິສາຫະກິດໃດກໍຕາມ ພາຍໃນກຳນົດສາມປີນັບແຕ່ມີທີ່ສານ ໄດ້ຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍເປັນຕົ້ນໄປ ຍົກເວັ້ນສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານຂອງລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດດົນດ້ວຍຄວາມສະ ຫມັກໃຈ ແລະສາມາດໃຊ້ແທນໜີ້ສິນໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 50. ມາດຕະການຕໍ່ຄະນະຄວບຄຸມ ແລະຄະນະຊຳລະສະສາງ

ຄະນະຄວບຄຸມ ຫລືຄະນະຊຳລະສະສາງ ຫາກໄດ້ກະທຳຜິດ ໃນໄລຍະເວລາ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງຕົນນັ້ນ ສານມີສິດປົດຜູ້ຄວບຄຸມ ຫລືຜູ້ຊຳລະສະສາງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຫລືທັງຫມົດກໍໄດ້ຖ້າເຫັນວ່າຜູ້ນັ້ນ ມີຄວາມຜິດພາດ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ. ຫລັງຈາກນັ້ນສານຈະພິຈາລະນາຕັດສິນ ໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສັຽຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໃໝ່ ຫລືຄະນະໃໝ່ແທນ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ຄວບຄຸມ ຫລືຜູ້ຊຳລະສະສາງ ຫາກໄດ້ກະທຳຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 51. ຜູ້ແອບອ້າງເປັນເຈົ້າໜີ້

ບຸກຄົນໃດອ້າງຕົນວ່າ ເປັນເຈົ້າໜີ້ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຟ້ອງໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ຫມວດທີ 8 ການປົດການຊຳລະສະສາງ ແລະ ການພິນຈາກການເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍ

ມາດຕາ 52. ການປົດການຊຳລະສະສາງ

ການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ຈະຖືກປົດລົງໃນກໍລະນີໃດ ຫນຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ສານສາມາດໄກ່ເກ້ຍໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ແລະລູກໜີ້ມີການປະນີປະນອມກັນໄດ້;
2. ຄະນະຊຳລະສະສາງໄດ້ສິ້ນສຸດ ການແບ່ງປັນຊັບສິນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຈົນຄົບ ຫລື ລູກໜີ້ບໍ່ມີຊັບສິນ ຈະແບ່ງປັນອີກ.

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ປົດການຊຳລະສະສາງແລ້ວ ສານຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດເພື່ອລຶບຊື່ວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍນັ້ນ ອອກຈາກປັນຊື່ປຶ້ມທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະອອກປະກາດ ທາງສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 53. ການຂໍໃຫ້ເປີດການຊຳລະສະສາງຄືນໃໝ່

ເຈົ້າໜີ້ ຫລືລູກໜີ້ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຄືນ ກ່ຽວກັບການປົດການຊຳລະສະສາງຂອງ ວິສາຫະກິດທີ່ຖືກລົ້ມລະລາຍພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ ນັບແຕ່ມີທີ່ສານໄດ້ປະກາດປົດການຊຳ

ລະສະສາງ ເປັນຕົ້ນໄປ.ຖ້າສານຫາກເຫັນວ່າມີເຫດຜົນພຽງພໍ ກໍຈະພິຈາລະນາເປີດການຊໍາລະສະສາງຄືນໃໝ່.

ມາດຕາ 54. ການພື້ນຈາກການເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍ

ສານຈະຕັດສິນໃຫ້ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກປະກາດລົ້ມລະລາຍນັ້ນ ພື້ນຈາກການເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອສານຫາກໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວໂດຍມີເອກະສານ ຍັງຢືນວ່າໄດ້ປະຕິບັດການຊໍາລະສະສາງສໍາເລັດ ແລະ ໄດ້ສິ້ນສຸດການປະຕິບັດໂທດແລ້ວ.

ຫມວດທີ 9 ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 55. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ກຳນົດເພື່ອຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 56. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ມີປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດໍາລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ເຊັນ ແລະ ປະທັບຕາ
ສະໜາມ ວິຍະເກດ